

Sygn. akt II CSK 169/18

## POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku Z.S.  
przy uczestnictwie E.P.  
o podział majątku wspólnego,  
na posiedzeniu niejawnym  
w Izbie Cywilnej w dniu 23 sierpnia 2018 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy  
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.  
z dnia 20 października 2017 r., sygn. akt V Ca [...] /17,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek uczestniczki E.P. o przyznanie jej kosztów postępowania kasacyjnego od wnioskodawcy.**

## UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wnioskodawcy Z.S. od postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 20 października 2017 r. należy podnieść, co następuje:

Stosownie do 398<sup>9</sup> § 1 w zw. z art. 519<sup>1</sup> § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną od postanowienia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie o podział majątku wspólnego do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, zadaniem tak zwanego „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Skarżący powołał się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego oraz na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości.

Istotnym zagadnieniem prawnym jest problem nowy i dotychczas niewyjaśniony w orzecznictwie i nauce prawa, dotyczący ważnego abstrakcyjnego zagadnienia jurydycznego, którego rozstrzygnięcie przyczyni się do rozwoju prawa i jurysprudencji oraz będzie miało znaczenie nie tylko dla konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla wyniku innych podobnych spraw. Wskazane przez skarżącego istotne zagadnienie prawne dotyczy tego, czy okoliczność, iż nakłady z majątku wspólnego byłych małżonków poczyniono na przedmioty majątkowe przynoszące dochód, należące do majątku osobistego jednego z nich, w okresie obowiązywania art. 45 k.r.o. o treści sprzed zmiany tego przepisu wprowadzonej w 2004 r., obliguje sąd do wzięcia tej okoliczności pod uwagę z urzędu ze względu na zasady współżycia społecznego w procesie ustalania dopłaty pieniężnej

nałej drugiemu małżonkowi. Drugie zagadnienie prawne dotyczy tego, czy okoliczność, że dopłaty unijne przypadające od nieruchomości stanowiących wspólną własność byłych małżonków oraz własność osobistą wnioskodawcy, zostały pobrane przez uczestniczkę i jej aktualnego małżonka, powoduje konieczność rozliczenia tych dopłat w tym postępowaniu.

Realizacja przesłanki art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. nie polega jedynie na sformułowaniu problemu prawnego bazującego na przepisach przytoczonych w podstawie skargi kasacyjnej. Konieczne jest przedstawienie odpowiedniego wyводу jurydycznego, wskazującego na zasadność preferowanego przez skarżącego sposobu rozstrzygnięcia tej kwestii prawnej oraz na wadliwość jej rozwiązania przez Sąd drugiej instancji. Skarżący nie przedstawił takiego wyводу. Trafnie wskazał na treść art. 5 ust. 5 ustawy nowelizującej k.r.o. z dnia 17 czerwca 2004 r., miarodajnego do rozstrzygnięcia zasygnalizowanego wyżej problemu prawnego, ale nie powiązał go ani z ustaleniami faktycznymi Sądu Okręgowego ani z metodą obliczenia dopłaty nałej uczestniczce postępowania. Trzeba przy tym podnieść, że sposób rozliczania nakładów z majątku wspólnego byłych małżonków na majątek odrębny jednego z nich, poczynionych przed 2004 r. i polegających na wybudowaniu ze środków wspólnych budynków na działce gruntu jednego z nich, został już przedstawiony w orzeczeniach Sądu Najwyższego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 3 października 1969 r., III CZP 71/69, OSNC 1970, nr 6, poz. 99, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 października 2008 r., II CSK 203/08). Skarżący nie zawarł we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, argumentacji wykazującej wadliwość rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji odnoszącego się do drugiego z przedstawionych zagadnień prawnych w sytuacji, w której także sam skarżący wskazał, że środki finansowe zostały pobrane przez aktualnego męża E.P., nie będącego uczestnikiem niniejszego postępowania.

W tej sytuacji orzeczono, jak w sentencji. Sąd Najwyższy oddalił wniosek uczestniczki o przyznanie kosztów związanych ze złożeniem odpowiedzi na skargę kasacyjną wnioskodawcy, albowiem w sprawach o podział majątku wspólnego nie występuje sprzeczność interesów, o której mowa w art. 520 § 2 i 3 k.p.c., niezależnie od stanowiska stron i zgłaszanych przez nie twierdzeń i wniosków

w przedmiocie składu, wartości i sposobu podziału majątku wspólnego. W postępowaniu tym strony są także w równym stopniu zainteresowane rozstrzygnięciem i ich interesy są wspólne o tyle, że celem postępowania jest wyjście ze wspólności majątkowej i definitywne uregulowanie wzajemnych stosunków majątkowych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2013 r., IV CZ 74/13, niepubl.).

jw

ał